

متن پرسش

سلام استاد گرامی: در جلسه ی تفسیر روز شنبه در تفسیر آیه ۵ سوره ممتحنه گفتید که ما در اسوه قرار دادن حضرت ابراهیم (ع) یک چیز را نباید مورد نظر قرار بدهیم و آن این است که نسبت به آن ها (دشمنان خدا و انسانیت) هیچ گونه دلسوزی نداشته باشیم. یعنی این که برای کسانی که در این جریان گرفتارند و قدرت تفکر را از آن ها گرفته شده است (مانند کسانی که در درون جریان غرب فکر خود را از دست داده اند و در این جریان گرفتارند) جامعه اسلامی برنامه ای برای هدایت آن ها نداشته باشد؟ و مگر قصد حضرت ابراهیم (ع) از دادن وعده استغفار و بخشش به عمویش به شرط آوردن ایمان هدایت نبوده است؟ تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اساساً در ذهن ندارم که چنین چیزی عرض شده باشد. آن قسمت از آیه استثناء است که حضرت ابراهیم «علیه السلام» به اصطلاح پدر خود که گرفتار شرک است؛ وعده ی استغفار می دهند. آیه ی مذکور این مورد را به عنوان این که حضرت ابراهیم «علیه السلام» اسوه ی ما باشند، استثناء می کنند. موفق باشید